

Oponentní posudek na diplomovou práci

Téma: *Vlastnictví, jeho ochrana při výkonu veřejnoprávních oprávnění při činnostech dle stavebního zákona*

Autor: Ing. Karel Stolejda

Oponent: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Předložená diplomová práce má dle názvu pojednávat o ochraně vlastnictví při výkonu veřejnoprávních oprávnění při činnostech dle stavebního zákona. Autor si toto téma zvolil zjevně jako téma individuální a ve čtenáři, oponenta nevyjímaje, vzbuzuje od samého počátku zvědavost, neboť se nejedná o téma tradiční, a zvláště je-li obhajováno na katedře občanského práva, lze očekávat velmi zajímavé pojednání, které by mělo skloubit veřejnoprávní úpravu stavebních předpisů s úpravou soukromoprávní. Volba tématu je jistě zajímavá a nelze ji než pochválit.

Samotná práce je rozdělena, pomineme-li *Úvod* a *Závěr*, do pěti částí. První se zabývá obecným pojmem *Vlastnictví*, druhá se zaměřuje na *Činnosti dle stavebního zákona*. Třetí je nazvána: *Omezení vlastnického práva – veřejnoprávní oprávnění*, následuje část *Ochrana vlastnictví*. Celý výklad je zakončen třístránkovou pasáží nazvanou *Úprava v novém občanském zákoníku*. Ke zvolenému způsobu výkladu i jeho rozvržení je třeba učinit několik připomínek. Předně je třeba poznamenat, že autor v mnoha pasážích zůstává poněkud za očekáváním o provázanosti soukromoprávní a veřejnoprávní úpravy. Podstatné části výkladu (zejména část 3.) věnuje čistě úpravě stavebních předpisů, konkrétně jednotlivým činnostem dle stavebního zákona. Je jasné, že jisté uvedení do této problematiky je s ohledem na zvolené téma nutné, nicméně téměř dvacetistránkový odskok do čistě správněprávní úpravy v práci obhajované z občanského práva asi není možné označit za žádoucí. Stejně tak je jasné, že byť jsou zde uváděné informace přesné a přehledně podané, nemají v podstatném rozsahu příliš jasnou návaznost na zvolené téma. V následující části se autor zase pouští do problematiky omezení vlastnictví, což jistě s tématem souvisí, je však jasné, že omezení a ochrana jsou dvě poměrně svébytné materie, s ukojením čtenářovy zvědavosti tak autor vyčkává až na stranu 41, kde konečně začíná část věnovaná přímo ochraně vlastnictví. I zde je možné najít informace, které jsou vzhledem k tématu asi nadbytečné (např. údaj o tom, že k ochraně u Ústavního soudu se používá zejména institutu ústavní stížnosti či ve které monografii je institut ústavní stížnosti komplexně rozebrán). Zvolení koncepce výkladu a jeho vyvážení je pochopitelně věcí autora, zvláště u individuálních, netradičních témat je velmi obtížné říct, jak přesně by měl být výklad rozvržen. Nicméně odevzdaný text ve čtenáři vzbuzuje přece jen určitý pocit nevyváženosti.

Jinak je jasné patrné, že se autor ve zvolené problematice velmi dobře orientuje. Velmi kladně je třeba hodnotit vyjadřování vlastních názorů, samostatné hodnocení sporných pasáží úpravy, stejně tak jako analyzování získaných informací, které vede k formulování vlastních závěrů. V některých pasážích, zejména při vymezování základních pojmů, by neškodilo při výkladu rovnou poukázat na nový občanský zákoník a alespoň stručně konstatovat, zda

změnu přináší, nebo nikoliv, popřípadě, zda je tato změna dle autora k lepšímu, nebo k horšímu. Tvrzení, že *úprava v novém občanském zákoníku je obsáhlejší, konkrétnější a detailnější ať již k užitku nebo ke škodě*, není jistě úplně nejšťastnější. Patrné je to například při vymezení pojmu vlastnictví. Oproti současné úpravě dochází v úpravě nového občanského zákoníku k poměrně jednoznačnému diferencování mezi pojmy vlastnictví a vlastnické právo. Toto nové pojetí vzbuzuje již dnes řadu možných dalších úvah, například o vztahu vlastnictví a majetku a odlišnostech v jejich ochraně. Některé nové instituty, které se přímo dotýkají práv vlastníka a jeho ochrany a u nichž je možné nalézt přímý vztah k stavebně-právním předpisům (např. právo stavby, nezbytnou cestu) autor neřeší.

Formální úroveň zpracování mohla být lepší. Nejedná se sice o žádné fatální prohřešky, ale čtenář si jich všimne poměrně často, vždy se přitom jedná o pochybení zcela zbytečná. Autor například někdy nechává mezeru mezi znakem paragrafu (§) a číslem, jindy nikoliv, stejnou nekonstantnost má i u čísel zákonů, či čísel odstavců. Sjednoceny měly být také poznámky pod čarou, které se v práci objevují v několika podobách. Stylistika je naopak na dobré úrovni, občasné vynechání předložek (např. s. 24, 42) nijak nevybočuje z obvyklého průměru tištěného textu.

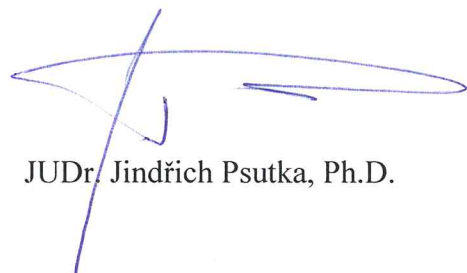
S ohledem na uvedené je možné konstatovat, že autor odevzdal text, který splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Při zpracování jasně prokázal velmi dobrou orientaci ve zvolené problematice i schopnost pracovat s odbornými zdroji. Práce je však, alespoň z pohledu oponenta, postižena nevyvážeností výkladu, uváděním mnoha informací které s tématem souvisejí jen okrajově, a to v rozsahu nikterak zanedbatelném. V mnoha pasážích má pak čtenář pocit, zda se mu nedostala omylem do rukou práce, která měla být spíše odevzdána k obhajobě na katedře správního práva. Možnost více provázat soukromoprávní a veřejnoprávní ochranu vlastnického práva dle stavebních předpisů přitom jistě nebyla vyčerpána.

Přes uvedené dílčí výhrady však lze odevzdanou práci k obhajobě bezpochyby doporučit. Výsledné hodnocení by mělo odrážet uvedené posouzení a výkon uchazeče při obhajobě práce.

Otázky:

- a) Vysvětlíte, co je to originární veřejnoprávní oprávnění a jak dochází k jeho přechodu?
- b) Zamyslete se nad změnami, které přináší nový občanský zákoník do ochrany vlastnického práva. Dochází někde ke kolizi s úpravou stavebního práva?
- c) Srovnajte možnosti současné a nové úpravy práva vstupu na cizí pozemek.

V Plzni dne 10.5. 2013

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.